แบบฟอร์มตัวละครทั่วไป

ภาพติดดอค	ข้อมูลตัวละคร			
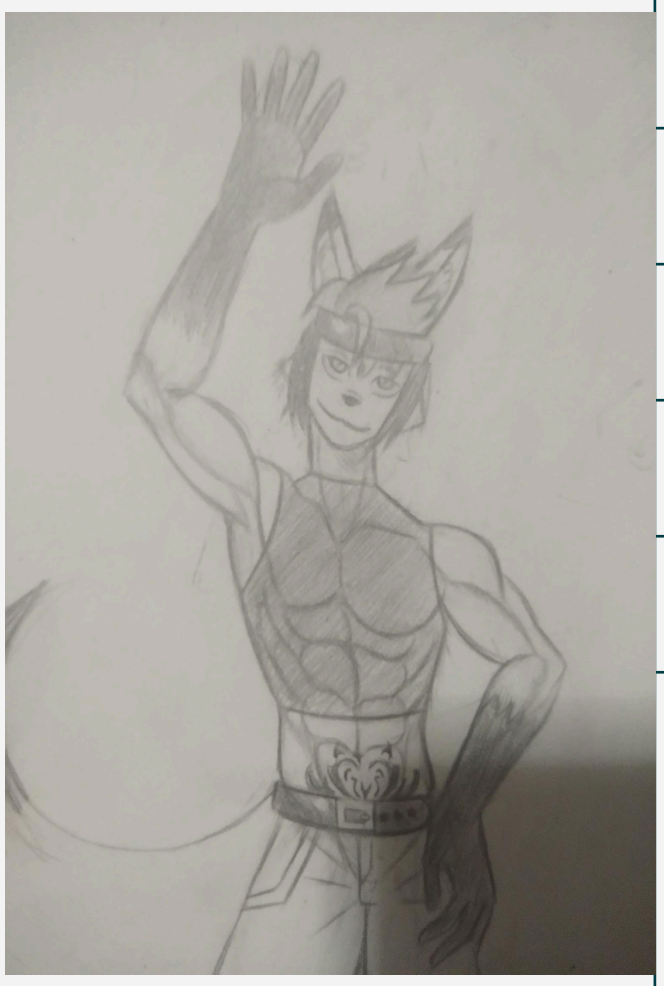	**ชื่อ**	เดวิด มอร์แกน		
	ชื่อเล่น	เดวิดแต่เรียกสั้นสั้นว่าเดฟก็ได้นะ		
	เผ่าพันธุ์	มนุษย์สัตว์	**ประเภท**	จิ้งจอก
	เพศหลัก	ชาย	**เพศรอง**	แมร์
	กลิ่น	กลิ่นน้ำผึ้งผสมมะนาว		
	ระยะเวลาการฮีต	Ex 2-3 วัน ต่อครั้ง	**ช่วงการฮีต**	Ex 2 เดือนครั้ง
“ไงเพื่อนมีไรให้ช่วยมั้ย~ยินดีได้รู้จักฉันเดวิดนะเรียกว่าเดฟเฉยๆ ก็ได้~” \\กระดิกหางไปมาแบบลูกสุนัข	**อายุ**	19	**วัน-เดือนเกิด**	19/9/xxx
	น้ำหนักส่วนสูง	หนัก70กก.สูง170ซม.	**อาชีพ**	-

ช่องทางการติดต่อ	
ช่องทางการติดต่อ ผปค.	https://www.facebook.com/profile.php?id=100051187635510&mibextid=ZbWKwL
ทวิตเตอร์ตัวละคร	@DavidMo_VVC

ข้อมูลสุขภาพตัวละคร	
โรคประจำตัว	-
รายละเอียดโรคประจำตัว	-
ข้อมูลการแพ้	-
ประวัติการรักษา	-

สิ่งที่ชอบ	สิ่งที่ไม่ชอบ	สิ่งที่เกลียด	สิ่งที่กลัว

-อาหารประเภทเนื้อทุกทุกชนิด โดยเฉพาะเชพเพิร์ดพายกับลาซานญ่า -โดนคนอื่นชมไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม -โดนลูบหัวหรือเกาคางอย่างอ่อนโยน -ผีเสื้อดอกไม้และสายรุ้ง -น้ำแอปเปิ้ลหวานหวานเลี่ยนเลี้ยน -ได้เป็นเพื่อนกับไครสักคน เดวิดอยากเป็นเพื่อนกับทุกคนไม่ว่าจะเป็นไครก็ตาม การได้เป็นเพื่อนใหม่ของไครสักคนนั้นทำให้ดีใจมาก -ชีสทุกชนิด -การได้เหลือผู้คนที่กำลังลำบากอยู่(ถึงแม้ส่วนไหญ่จะทำให้แย่ลงก็ตาม) -ผู้ชายทรงพี่ชายใจดี -น้ำฝนและโคลน -พลายแอปเปิ้ล -ดาบของพ่อบุญธรรมที่จากไป	-โดนคนด่าว่าไรค้า -โดนคนอื่นเกลียด -การถูกเมินเฉย -โดนจับหรือดึงหาง -เหล้าเครื่องแอลกอฮอล์ทุกชนิด(ยกเว้นไวน์) -มีคนมายุ่งกับดาบของพ่อบุญธรรมเขา	-การที่มีคนมาด่าทอ หรือดูถูกพ่อบุญธรรมของตน -คนที่ชอบรังแกคนอื่น -คนที่หลอกลวงคนอื่น -คนที่จะมาทำลายดาบหรือขโมยดาบของพ่อบุญธรรมของเขา	- แตงกวาเพราะเคยโดนพ่อบุธรรมหลอกว่าถ้าไม่ยอมกินผักให้หมดแตงกวาจะมีชีวิตขึ้นมาแล้วลักพาตัวเด็กไม่ดีไปทำสตูหลังจากนั้นเดวิดก็เลยกลัวแตงกวามาจนถึงปัจจุบัน -บูกี้แมนเหตุผลคล้ายคล้ายกับขอแรกเพราะเคยโดนพ่อบุญธรรมหลอกว่าถ้าไม่ยอมนอนบูกี้แมนจะมาจับเด็กไม่ดีไปทำเป็นพายเนื้อรสเด็ด -การต้องอยู่โดดเดี่ยวคนเดียวไปตลอดชีวิต -การถูกทิ้งไม่ว่าจะมาจากเพื่อน คนรักหรือครอบครัว

รายละเอียดตัวละคร

นิสัยตัวละคร	
-เฟรนลี่แบบสุดสุด -ร่าเริง -ค่อนข้างเป็นประเภทไม่ทันคน และซุ่มซามมาก -ชอบช่วยเหลือคนอื่น(ถึงแม้ส่วนไหญ่มากจะก่อปัญหาเพิ่มมากกว่าช่วยก็ตาม) -เป็นจิตใจดีมากแต่ซื้อบือไปหน่อย -บางครั้งก็ดูเหมือนเด็ก 10ขวบ -สมาธิสั้นมากกกก	

ประวัติตัวละคร	อื่นๆ เกี่ยวกับตัวละคร
เดวิดนั้นเดิมทีเป็นลูกของหัวโจรป่า แต่ด้วยความไรฝีมือโดยสิ้นเชิงในการปล้นบวกกับความโง่หัวช้าของเขานั้นถูกทั้งพ่อและคนในกลุ่มมองเขาเป็นแค่ตัวถ่วงเท่านั้น หลายครั้งนักเขามักจะถูกเป็นที่ละบายอารมณ์ของคนในกลุ่มอยู่บ่อยๆ ไม่จะเป็นการซ้อมทุบตีไม่ก็ให้อดน้ำอดอาหาร วันนึงในละหว่างกลุ่มโจรป่ากำลังดักปล้นคาราวานของกลุ่มพ่อค้าอยู่นั้น จู่จู่ก็มีมอนเตอร์กิ้งก่าขนาดยักษ์โผล่ออกมาจากป่าโจมตีทั้งกลุ่มคาราวาน และกลุ่มโจรป่าโดยไม่ทันตั้งตัวในละหว่างที่กลุ่มโจรพยามควบม้าหนีมอนกิ้งก่าที่กำลังวิ่งตามมาติดติด ถ้ามันยังวิ่งตามมาแบบยังไงพวกเขาก็หนีมันไม่ทันแน่ในละว่างที่หัวหน้าโจรกำลังนึกแผนสลัดเจ้ามอนกิ้งกาอยู่นั้น จู่จู่หางตาเขาหันไปมองเด็กชายกำลังนั่งเกาะเอวของเขาอยู่ด้านหลัง "ไหนๆ ก็เป็นตัวทวงอยู่แล้วตอนนี้แหละที่แกจะได้มีประโยชน์กับเขาบ้าง" ไม่ทันที่เด็กชายได้ตั้งตัวพ่อของเขานั้นจับเขาโยนลงจากหลังม้าเพื่อจะให้เขาเป็นเหยื่อล้อม่อนกิ้งก่า กลุ่มโจรรีบควบม้าหนีไปอย่างไว ปล่อยให้เด็กชายวัย 6ขวบ เผชิญกับมอนขนาดยักษ์เพียงลำพัง ถึงแม้จะเจ็บมากก็ตามจากการโดนโยนตกจากหลังม้า แต่ด้วยความต้องเอาตัวรอดเด็กชายพยามฝืนวิ่งหนีแต่ด้วยความโชคดีรึเปล่านะที่เขาเกิดมาเป็นมนุษย์สัตว์สายพันธุ์จิ้งจอกถึงจะบาดเจ็บอยู่แต่ด้วยความว่องไวพอสมควรทำให้เขาหลบการโจมตีของกิ้งก่ามาได้แต่...สุดท้ายเขาได้สะดุดรากไม้จนล้มลง ในละว่างที่ความตายกำลังมาเยือนนั้นเอง จอน มอร์แกนชาวนาอดีตอัศวิน ในละว่างที่เขากำลังเดินหาของป่าอยู่นั้นเขาได้อับเอิญผ่านทางมาเจอเด็กชายเผ่ามนุษย์สัตว์กำลังโดนกินโดยกิยักษ์อยู่นั้น ไม่ทันไรเขารีบชักดาบคู่ใจที่อยู่แนบเอวของเขาออกมาพุ่งไปปลิดชีพกิ้งก่าตัวนั้นด้วยเพลงดาบในฉับเดียว ขณะเดียวกันเด็กชายเผ่ามนุษย์สัตว์ที่นอนขดตัวสั่นด้วยความวาดกลัวอยู่นั้นจู่จู่ก็รู้ถึงความอบอุ่นที่แนบลูบอยู่บนศีรษะเด็กชายที่กำลังหวาดกลัวอยู่ เขาได้เดินเขามาลูบหัวเด็กหนุ่มเบาเบาเพื่อเป็นการปลอบว่า "ไม่เป็นไรแล้วนะปลอดภัยแล้ว" นี้เป็นครั้งแรกที่เด็กหนุ่มได้สัมผัสถึงความอบอุ่น หลังจากนั้นเขาก็ได้พาเด็กชายกลับไปยังหมู่บ้านเวโล่ เขาได้รับเลี้ยงเด็กชายเป็นลูกบุญธรรมเขาเลี้ยงดูแลเดวิดด้วยความรักและความอบอุ่น ถึงแม้บางครั้งนั้นเด็กชายอาจทำให้เขาต้องปวดหัวอยู่บ่อยครั้งด้วยที่เด็กหนุ่มนั้นเป็นคนหัวไม่ดีแถมเรียนรู้ได้ช้ากว่าเด็กทั่วไปมาก มีครั้งนึงที่เขาพยามจะสอนดาบให้เด็กชายแต่จนแล้วจนรอดเด็กชายก็ไม่มีท่าทีจะใช้ดาบได้เสียที แถมยังทำดาบไม้หายไปละว่างการฝึกไปถึง 5 เล่มอีก จนเขาถอดใจแล้วว่าเด็กชายไม่มีทางเป็นนักดาบ หรืออัศวินได้แน่แต่ถึงยังไงเขาก็ยังเชื่อมั่นในตัวบุตรบุณธรรมเขาว่าต้องมีสักอย่างที่เด็กหนุ่มต้อง	• เดวิดนั้นเป็นชื่อที่จอนตั้งให้เพราะเดิมก่อนหน้าไม่มีชื่อพ่อที่เป็นโจรป่าไม่ได้ตั้งให้ส่วนไหญ่จะถูกเรียกไอเศษขยะซะมากกว่า • นามสกุลมอแกนจอนได้มาจากสมัยเป็นอัศวินจอนเคยช่วยเหลือขุนนางตระกูลไหญ่เอาไว้ด้วยความดีความชอบตอนนั้นเองทำให้เขาได้นามสกุลนี้มา • เดวิดเป็นคนที่เฟรนลี่มากเป็นมิตรกับทุกคนไม่จะเป็นไครหรือตัวอะไรก็ตาม • เดวิดเป็นคนที่ซุ่มซามและหัวช้ามากกกแบบสุดถึงขันหาตัวจับอยากเลยละที่จะมีคนที่ทึ่มและซื่อขนาดนี้ซึ่งมันตลงกันข้ามกับสายพันธุ์จิ้งงอกของเขาที่ส่วนไหญ่เป็นพวกเจ้าเล่ห์ฉลาดแกมโกง หลายหลายคนจึงมองว่าเขาเหมือนหมาไซบีเรียนฮัสกี้มากกว่าจิ้งจอก • ในหลายครั้งเขาอาจเผรอทำอะไรผิดพลาดอยู่บ่อยบ่อย • ถึงเดวิดจะดูไม่มีความสามารถอะไรเลยแต่เขาเป็นที่ดวงแข็งเอามากมากเพราะงี้หลายครั้งเขาเอาชีวิตรอดจากภัยต่างต่างที่เกิดขึ้นจากความโง่ของเขาเองเช้นเกือบถูกมอนกินเพราะอยากเป็นเพื่อนกับมอนเอยเกือบถูกแตนแถวบ้านต่อยเพราะพยามจะจัดงานวันเกิดให้รังแตนเอย หรือเผรอไปกินเนื้อมอนเตอร์ที่มีพิษร้ายแรงถึงตายได้ก็ตาม แต่ด้วยดวงของเขานั้นทำให้เขารอดมาครบ32เสมอ • ถึงดูไรความสามารถแต่ความจริงแล้วเดวิดนั้นมีฟีมือทำอาหารทำหาตัวจับอยากมากกกกแต่ด้วยความทึ่มของเขานั้นทำให้ไม่รู้ตัวเพราะคิดว่าความสามารถด้านการทำอาหารเป็นความสามารถพื้นฐานทั่วทั่วไปเหมือนการแปลงฟันกับการอาบน้ำซึ่งจอนก็พยามจะบอกเดวิดเรื่องนี้หลายครั้งแล้วแต่สุดเดวิดก็ยังไม่รู้ตัวสักที • เขาคนที่เป็นสมาธิสันมากกกจึงเป็นการอยากมากที่จะสอนสิ่งต่างต่างให้เขา ยกเว้นการทำอาหารสมาธิเขาจะพุ้งสูงผิดปกตีทันที่ในละว่างทำ • หลังจอนเสียชีวิตเดวิดก็ยังคงเก็บดาบของจอนไว้เสมอบางครั้งถ้าเขาคิดถึงจอนเขาจะเอามันมานอนกอดด้วยเพราะเวลาที่เดวิดอยู่ใกล้ดาบของจอนมันทำให้รู้สึกว่าจอนไม่จากเขาไปไหนแล้วมันทำให้เขารู้สึกปลอดภัย

ทำได้ดีแน่ๆ ท่างเดวิดเองก็จะพยามทำทุกวิธีทางเพื่อให้ผู้อุปถัมภ์ดั่งพ่อเขาภูมิใจให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นจะช่วยเหลืองานไร้เล็กเล็กน้อยน้อยแต่ด้วยความซุ่มซ่ามของเขานั้นส่วนใหญ่มักจะสร้างปัญหาเพิ่มให้จอนมากกว่าช่วยทำประโยชน์เสียอีก วันเวลาผ่านไปจนเดวิดอายุได้ 17ปี จู่จู่จอนก็ได้ล้มป่วยลง ด้วยโรคที่ไม่มีทางรักษาหายได้เลย ละว่างที่ลมหายใจของจอนนั้นเริ่มโรยรินนั้นเขาได้สังเสียกับเดวิดว่า "ฟังนะเดวิดถึงใครจะกล่าวว่าร้ายลูก หรือว่าไรประโยชน์อย่างไรก็ตามแต่ จงจำไว้คนเราไม่มีใครที่เกิดมาแล้วจะไม่เป็นที่ต้องการหรอก พ่อเชื่อว่าลูกต้องมีความสามารถที่เป็นขอดีของลูกสักอย่าง และเป็นที่ต้องการของใครซักคน ขอให้ลูกพยามค้นหามัน ถึงแม้จะโดนดูถูกมากขนาดไหนแต่สำหรับพ่อแล้วลูกเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุดเสมอ แม้สุดท้ายพ่อจะไม่อยู่แล้วดูแลลูกตลอดไป ลูกก็ต้องดูตัวเองด้วยละเดวิด" หลังจากการจากไปของจอน เดวิดก็ได้ตั้งปณิธานว่าเขาต้องหาสิ่งที่ตัวเองทำได้ดีสักอยาง และทำให้พ่อของเขาต้องภูมิใจให้ได้โดยเขาได้ทำงานรับจ้างต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม ส่วนมากมักจบลงด้วยการที่เขามักจะทำมันพังซะส่วนใหญ่ แต่ถึงยังนั้นเดวิดก็พยามต่อไป จนก็กว่าเขาจะได้ค้นพบความสามารถของตนเอง .... • ถึงเดวิดจะเป็นคนที่เฟรนลี่มากแต่เวลาที่ใครมาแตะต้องดาบที่เป็นของดูต่างหน้าของพ่อบุญธรรมของเขาห่วงและหงุดหงิดขึ้นมามาทันที • เนื่องจากผู้ปกครองลงสีไม่เป็นเลยไม่ได้ลงสีขอโทษจริงจริงครับสีตัวน้องก็คราวคราวก็เป็นสีจิ้งจอกแดงปกติแหละขนสีส้มแดงอุ้งมือดำเสื้อสีดำกางเกงขาวที่รัดผมสีน้ำเงินอ่อนตาสีเขียวมรกตร้องเท้าบูทสีน้ำตาล

สายการเล่น

การเล่นตัวละคร : โรล เว่น วาด
สายที่เล่น : BL